

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх.№	854-06-684
Дата	02.05.2018

ЧРЕЗ

Г-ЖА ЦВЕТА КАРАЯНЧЕВА
ПРЕДСЕДЕЛЕЛ НА
44-ТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

14⁰
зап

ДО

Г-Н КИРИЛ АНАНИЕВ
МИНИСТЪР НА ЗДРАВЕОПАЗВАНЕТО

ВЪПРОС

от Георги Гъоков, народен представител от 27 МИР Стара Загора,
ПГ „БСП за България“

Съгласно чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 95, ал. 1 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание внасям въпрос

ОТНОСНО: пациентите с белодробни заболявания, лишени от възможност за продължаващо лечение и рехабилитация.

Уважаеми г-н Министър,

Утвърдената от Вас на 29.03.2018 г. и публикувана на сайта на Министерството Методика за субсидиране на лечебни заведения през 2018 г. предвижда осигуряване на продължаващо лечение и рехабилитация на пациенти с туберкулоза и неспецифични белодробни заболявания (например ХОББ, астма и т.н) с направление за хоспитализация, издадено от личен лекар или лекар-специалист при наличие на експертно решение на ТЕЛК за загубена работоспособност над 50%.

Това ще лиши от възможност за продължаващо лечение и рехабилитация 70 % от пациентите с белодробни заболявания, които досега са имали достъп до такова. Което едва ли е удачно на фона на разгърналите се настроения (в случая без значение популистки или не) срещу „ТЕЛК решенията“ и заради факта, че и при сегашната методика за освидетелстване много трудно се дава такъв висок процент точно за белодробните заболявания. При бегъл статистически преглед експертите твърдят, че от всички лица, които досега са имали достъп до долекуване и рехабилитация, достъп ще продължат да имат едва 30%. Това ще предизвика и затруднения във функционирането на останалите едва три болници за долекуване и рехабилитация на белодробни болести – във Велинград, Роман и Искрец. След като достъпът на пациенти до тях ще бъде ограничен (намален със 70%), не е изключен техният фалит.

Уважаеми г-н министър,

В контекста на казаното до тук, моля за Вашия отговор на следното:

1. На фона на статистическите данни за това, че България е на първо място в Европейския съюз по заболели от белодробни болести, а „Хроничната обструктивна белодробна болест“ (ХОББ) е на трето място като причина за преждевременната смърт, на фона на факта, че 5-10% от българите са с ХОББ, но едва една трета се лекуват, считате ли, че е удачно такова допълнително ограничаване на продължаващото лечение и рехабилитация на 70 процента от пациентите с белодробни заболявания, които досега са имали достъп до такова?

2. Смятате ли, че единствените три болници в България за долекуване и рехабилитация на белодробни болести (във Велинград, Роман и Искрец) ще оцелеят финансово след налагане на такива ограничения?

Моля отговорът на въпроса да бъде в писмена форма.

Георги Гъков